

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **K.**, IČO: X., so sídlom v P., zastúpeného Mgr. A. S., advokátom so sídlom v B., proti povinnej **M. Š.**, naposledy bývajúcej v B., t.č. s hláseným pobytom bezdomovca v Brezne, zastúpenej opatrovníčkou L. M., bývajúcou v Brezne, M., **o vymoženie 5 560,42 €** s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 4 Er 1076/2008, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. júna 2011 sp. zn. 13 CoE 219/2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. júna 2011 sp. zn. 13 CoE 219/2011 a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Oprávnený podal 27. októbra 2008 súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 167 513,51 Sk s príslušenstvom. Povinnosť povinnej zaplatiť túto sumu preukazoval rozhodcovským nálezom Mgr. R. S., rozhodcu so sídlom v B., ktorý bol vydaný 29. decembra 2007 pod č. X.. V neskoršom doplnení návrhu oprávnený spresnil, že povinná už splatila časť uvedenej sumy vo výške 50 000 Sk.

Súdny exekútor požiadal 5. novembra 2008 Okresný súd Brezno o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd Brezno 20. januára 2009 pod číslom *X. poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na základe uvedeného rozhodcovského nálezu na vymoženie sumy 5 560,42 € s príslušenstvom a trovami, ktoré boli konkretizované v poverení.

Povinná po doručení upovedomenia súdneho exekútora o začatí exekúcie podala námietky proti exekúcii.

Okresný súd Brezno uznesením z 1. marca 2011 č.k. 4 Er 1076/2008-66 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. V odôvodnení poukázal na nepreukázané skutočnosti významné pre posúdenie možnosti nútene vymôcť požadovanú sumu na základe uvedeného rozhodcovského nálezu, najmä to, že oprávnený v exekučnom konaní nepreukázal splnenie podmienok uvedených v čl. 22 a 23 zmluvy medzi Slovenskou a Českou republikou o právnej pomoci pred justičnými orgánmi a úprave niektorých vzťahov v občianskych a trestných veciach (oznámenie č. 193/1993 Z.z.). Exekúciu považoval za neprípustnú, lebo je tu iný dôvod pre ktorý ju nemožno vykonať; v nadväznosti na to exekúciu zastavil [§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“)]. Toto uznesenie napadol v celom rozsahu odvolaním oprávnený.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 21. júna 2011 sp. zn. 13 CoE 219/2011 odmietol odvolanie oprávneného proti výroku uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú, a potvrdil výrok uznesenia súdu prvého stupňa o zastavení exekúcie. Odmietnutie odvolania proti výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú odôvodnil procesnou neprípustnosťou odvolania proti tomuto výroku (§ 218 ods. 1 písm. c/ a § 202 ods. 2 O.s.p.). Potvrdzujúci výrok svojho uznesenia odôvodnil tým, že § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku ukladá súdu povinnosť zastaviť exekúciu, ktorá bola vyhlásená za neprípustnú.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Uviedol, že dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, lebo odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a ide o uznesenie, ktorým je v skutočnosti cudzie rozhodnutie vyhlásené za nevykonateľné na území Slovenskej republiky. V dovolaní spochybňoval správnosť dôvodov rozhodnutí súdov oboch nižších stupňov a poukázal na to, že odvolaním napadol oba výroky prvostupňového uznesenia. Odvolací súd konštatoval procesnú neprípustnosť odvolania proti výroku vyhlasujúcemu exekúciu za neprípustnú, nevysvetlil ale dôvody potvrdenia výroku prvostupňového uznesenia o zastavení exekúcie. Dovolateľ preto žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu buď zrušiť (a vec mu vrátiť na ďalšie konanie) alebo zmeniť a pokračovať v exekučnom konaní.

Povinná sa k dovolaniu písomne nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V zmysle § 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ustanovenie § 41 ods. 1 Exekučného poriadku za exekučný titul považuje vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok. Ustanovenie § 41 ods. 2 Exekučného poriadku uvádza „iné exekučné tituly“.

Cudzí exekučný titul uznáva príslušný súd tak, že vydá poverenie na vykonanie exekúcie (§ 42 ods. 4 Exekučného poriadku). V preskúmvanej veci bol k návrhu na vykonanie exekúcie pripojený rozhodcovský nález rozhodcu Mgr. R. S. z 29. decembra 2007 č. X., ktorý oprávnený označil za exekučný titul. Tým, že Okresný súd Brezno (§ 45 ods. 1 Exekučného poriadku) udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie na základe uvedeného rozhodcovského nálezu, uznal tento nález ako cudzí exekučný titul v zmysle § 42 ods. 4 Exekučného poriadku.

Z uznesenia Okresného súdu Brezno z 1. marca 2011 č.k. 4 Er 1076/2008-66 vyplýva, že rozhodcovský nález považoval za cudzí exekučný titul, na základe ktorého nemožno exekúciu vykonať (z dôvodov, ktoré bližšie vysvetlil v odôvodnení). Exekúciu preto vyhlásil za neprípustnú a ako neprípustnú ju zastavil. Rozhodnutie odvolacieho súdu o odvolaní oprávneného proti tomuto uzneseniu je uznesením uvedeným v § 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Procesná prípustnosť dovolania oprávneného vyplýva z tohto ustanovenia.

Dovolací súd na základe obsahu spisu dospel k záveru, že v konaní pred odvolacím súdom došlo k tzv. inej procesnej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie

vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). O procesnú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. ide tiež v prípade nepreskúmateľnosti rozhodnutia (R 111/1998).

Aj v odôvodnení uznesenia potvrdzujúceho odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bola exekúcia zastavená s odôvodnením, že ju súd prvého stupňa vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať (§ 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku), musí odvolací súd primerane vysvetliť, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil a k akým záverom dospel (§ 211 ods. 2 O.s.p., § 157 ods. 2 O.s.p. a § 167 ods. 2 O.s.p.). Jeho povinnosťou je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky (napr. III. ÚS 328/05). Pokiaľ odôvodnenie jeho rozhodnutia také vysvetlenie neobsahuje, ide o rozhodnutie nepreskúmateľné.

Ak nemá byť ochrana poskytovaná účastníkovi exekučného poriadku len iluzórna (porovnaj I. ÚS 5/02, I. ÚS 350/08, I. ÚS 255/2010), nemôže odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní oprávneného proti uzneseniu súdu prvého stupňa podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku len stroho konštatovať, že súd prvého stupňa (už) vyhlásil exekúciu podľa tohto ustanovenia za neprípustnú, a preto musela byť exekúcia nevyhnutne zastavená (a odvolaním napadnuté uznesenie muselo byť bez ďalšieho potvrdené). Požiadavka reálnej ochrany účastníka exekučného konania vyžaduje, aby odvolací súd v takomto prípade v spojitosti s posúdením dôvodnosti zastavenia exekúcie posúdil (a vo svojom rozhodnutí náležite vysvetlil), či skutočne existoval dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

Pre odôvodnenie, ktoré v danom prípade zvolil odvolací súd – strohé konštatovanie, že exekúcia musela byť zastavená, lebo súd prvého stupňa ju vyhlásil za neprípustnú – nedáva ustanovenie § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku podklad. Opačný výklad by de facto znamenal (vždy len) jednostupňové rozhodovanie, bez reálnej (objektívnej) možnosti preskúmania správnosti záverov súdu prvého stupňa o neprípustnosti exekúcie v odvolacom konaní.

Dovolací súd na tomto základe dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je opodstatnené. So zreteľom na vyššie uvedené zrušil dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. februára 2012

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková